

РЕШЕНИЕ

№ 21189

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20231110112577 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на А. Х. Б. срещу .....

Ищецът твърди, че по силата на трудов договор от 30.08.2022 г. е заемал при ответника длъжността „охранител“, като е изпълнявал задълженията си в обект на верига ....., находящ се в гр. .... Твърди, че трудовото му правоотношение е прекратено на 06.01.2023 г. – в срока за изпитване. Твърди, че на 27.11.2022 г. е претърпял трудова злополука – поради повреда в механизма на спускаща се врата, отделяща магазинната част от склада, вратата го е ударила по главата и го е съборила със сила на земята, в причинна връзка с което е претърпял неимуществени вреди – болки и страдания.

Твърди, че е бил прегледан в УМБАЛСМ „Пирогов“, където е било констатирано счуване на три ребра, охлузвания в темпоралната зона /слепоочието/, рани по ръцете и подкожни кръвоизливи в областта на корема и на дясното рамо. Твърди, че е бил в отпуск по болест в периода 27.11.2022 г. – 04.02.2023 г. Твърди, че в причинна връзка с получените увреждания е изпитвал силни болки в областта на гърдите и гърба, имал е затруднения да се придвижва нормално и да лежи, поради което първите 10 дни е прекарал в седнало положение денонощно, изпитвал е болка при кашляне, кихане, както и при дълбоко вдишване. Твърди, че за период от 30 дни се е нуждаел от чужда помощ при ставане, обличане, обслужване; че е изпитвал и неудобства във връзка с обстоятелството, че не е можел в този период да се грижи за майка си, при която живее и която преди инцидента е била оперирана; че първите два месеца след инцидента е приемал всекидневно обезболяващи,

като в този период е понесъл и ограничение в социалните контакти. С оглед изложеното счита, че в негова полза е възникнало вземане към работодателя за обезщетение за неимуществени вреди от трудовата злополука в размер на сумата от 20 000 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 20 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от трудова злополука, ведно със законната лихва от 27.11.2022 г. до изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ....., с който оспорва иска по основание и размер. Оспорва ищецът да е претърпял твърдените неимуществени вреди. Излага съображения, че не става ясно дали ищецът не е получил застрахователно обезщетение за същото събитие или обезщетение от общественото осигуряване. Счита претендирания размер за завишен. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Третото лице-помагач на страната на ответника ..... оспорва предявения иск. Оспорва да е налице удар, който да е настъпил поради повреда в механизма на вратата. Твърди, че вратата е от лек материал, при съприкосновение с който не е възможно настъпването на тежки увреждания. Оспорва наличието на причинна връзка с уврежданията – спукване на три ребра и нараняване в областта на слепоочието, с удар от процесната врата. Твърди, че нараняванията на гръдния кош се намират в причинна връзка с друг инцидент. Твърди, че на 26.09.2022 г. е била проведена профилактика на вратата и не е бил установен технически проблем със същата, с оглед на което оспорва нараняванията на ищеца да са настъпили в причинна връзка с неизправност на вратата. Позовава се на съпричиняване, изразяващо се в заставане от страна на пострадалия продължително време под вратата, без да е налице такава необходимост и без да вземе под внимание възможността за автоматичното ѝ задействане. Счита размера на претендираното обезщетение за завишен. Моли съда да отхвърли предявения иск.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

С разпореждане № 32284/07.12.2022 г. на ТП на НОИ-София, по отношение на което страните не спорят, че влязло в сила, на основание чл.60, ал.1 КСО декларираната с вх. № 1066/06.12.2022 г. от осигурителя ..... злополука, станала с А. Х. Б. на 27.11.2022 г., се приема за трудова злополука по чл.55, ал.1 КСО. В разпореждането е посочено, че видно от протокол № 1 от 02.12.2022 г. за разследване на злополуката от осигурителя, обясненията на пострадалия и докладна записка от ....., злополуката е станала през време и по повод на извършваната работа – наблюдение и охрана на магазин. Посочено е, че при придвижване в търговската зала от пост зад касова зона към социално помещение, пострадалият по невнимание се удря в глава на

спускаща се врата и пада на земята на дясната си страна, вследствие на което получава множество счупени ребра.

Не се спори между страните, че по силата на трудов договор № 315/20.08.2022 г., сключен между А. Х. Б. и ..... ищецът е заемал при ответника длъжността „охранител“, както и че към 27.11.2022 г. същият е работел в обект на ..... в гр. .... Страните не спорят, че охраната в обекта е била възложена на .....

По делото е представен лист за преглед на ищеца от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД от 28.11.2022 г. с посочена диагноза множество счупвания на ребра, закрито, при снета анамнеза от пострадалия, че предния ден е пострадал по време на работа, когато ролкова врата е паднала и го е ударила по главата и гръдния кош. Насочен е за рентгенография на гръден кош, резултатът от която е представен по делото, като видно от същия, е била констатирана фрактура на ребра вдясно – 7, 8 и 9 по аксиларна линия.

Представен е амбулаторен лист от 29.11.2022 г., изд. на А. Х. Б., с посочена диагноза: травма на гръдния кош неуточнена при снета анамнеза за нанесен преди два дни по време на работа удар от врата по главата, след което пострадалият е паднал и е ударил дясна гръдна половина, с оплаквания от главоболие и лека замаяност.

По делото са представени издадени на ищеца:

болничен лист за временна нетрудоспособност от 30.11.2022 г. с посочена диагноза: множество счупвания на ребра, изд. за минало време, за периода 27.11.2022 г. – 06.12.2022 г. с предписание за домашно-амбулаторен режим на лечение;

болничен лист за временна нетрудоспособност от 07.12.2022 г. с посочена диагноза: множество счупвания на ребра, изд. за периода 07.12.2022 г. – 05.01.2023 г. с предписание за домашно-амбулаторен режим на лечение;

болничен лист за временна нетрудоспособност от 06.01.2023 г. с посочена диагноза: множество счупвания на ребра, изд. за периода 06.01.2023 г. – 04.02.2023 г. с предписание за домашно-амбулаторен режим на лечение.

От заключението на СМЕ, изготвено въз основа на представените медицински документи и личен преглед на ищеца, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че в причинна връзка със злополуката ищецът е получил следните травматични увреждания: **контузия на главата с охлузвания** в темпоралната ѝ част; **контузия на гръдния кош със счупване на 7-мо, 8-мо и 9-то ребра** вдясно по аксиларната линия и минимален **плеврален излив** в дясната гръдна половина с медикобиологична характеристика за трайно нарушена функция на гръдния кош за период по-голям от 30 дни; **контузия на дясното рамо** с екхимози /точковидни кръвоизливи/ на площ с размери 12/8 см; **контузия със суфузии (кръвонасядания) в долния десен квадрант на корема** с размери 5/3 см; **контузия с повърхностни рани на двете ръце.**

Вещото лице е посочило, че в острия период и следващите дни болковият синдром е бил с нарастващ интензитет поради развитието на хематоми, посттравматичен оток и нарушена функция в травмираните области. Първостепенно значение от лечебна гледна точка е било да се намали болковото усещане, да се проследи динамиката в общото и локалното състояние, и да се възстанови функцията на засегнатите области. Пострадалият е приемал медикаменти с аналгезиращ и противовъзпалителен ефект. Няма данни за провеждане на рехабилитация.

Според заключението на СМЕ възстановителният период е 70 дни, съответстващ в случая на периода на признатата на ищеца временна нетрудоспособност.

Непосредствено след травмата болките не са имали интензивен характер и това е позволило на ищеца да продължи трудовата си дейност за деня. На следващия ден обаче болките са се засилили във връзка с нарастване на хематомите, посттравматичния оток и свързаното с това функционално нарушение на засегнатите области. В резултат на гръдната травма и счупените три ребра вдясно е било затруднено дишането за период около 35-40 дни поради патологичната подвижност във фрактурните зони на ребрата и дразненето на периоста при всяко вдишване и издишване. Минималният излив в дясната плеврална кухина допълнително е довел до затруднения в аерацията на десния бял дроб. Страданията са породени от непрестанните болки, особено засилващи се при активни движения, затрудненията при изкашляне и дълбоко вдишване, както и възстановяване на функцията на засегнатите меки тъкани.

Към момента на извършения на пострадалия личен преглед вещото лице е констатирало, че функциите на травмираните зони са възстановени, не се наблюдават остатъчни функционални последствия от получените травматични увреждания, като единствените оплаквания са свързани с епизодична болка в дясната гръдна половина.

В проведеното на 01.11.2023 г. открито съдено заседание вещото лице е пояснило по реда на чл.200, ал.2 ГПК, че тази епизодична болка в дясна гръдна половина е последица от гръдната травма и лекия хидроторакс в тази зона, при отзвучаване на който обикновено се получават малки сраствания в долната част на плеврата, които при промяна на времето и при преохлаждане могат да предизвикат краткотрайна болка, която обикновено изчезва, но при някои хора се задържа по-дълго, като е много важен белодробният статус на човека преди травмата, дали е пушач. Вещото лице заявява, че прегледа е извършило 20-тина дни преди заседанието; че констатираните травматични увреждания отговарят на твърдения механизъм на настъпването им, като принципно е възможно, но няма данни травмите да са настъпили по някакъв друг начин.

Вещото лице пояснява, че след травмата пострадалият е бил в състояние да си довърши смяната, но след това болките са започнали да се

засилват прогресивно и това е обяснимо, защото в период от седем до двадесет часа започва да се образува един посттравматичен едем на тъканите, задействат се барорецепторите на болка и полека-лека този болков синдром става доминантен; че при три счупени ребра и излив в основата на белия дроб пострадалият е имал ограничени движения в дишането с развитието на оттока и на този малък излив, като усещанията за болка могат прогресивно да нарастват и след три дни да бъдат по-обезпокоителни. Двете пострадали ребра - осмо и девето, са разположени така, че те не са свързани към първите седем, които се залавят за гръдната кост, и при тези ребра е възможно болката в началото да не е толкова силна, а постепенно с развитието на оттока и на този излив, който се е образувал, да се задейства механизмът за засилване на болката. В период от ден, два до три е възможно болките да започнат да се засилват. Със засилване на болката се получава и затруднение в дишането. Основната причина е, че при разгъване на белия дроб, което е активен процес, т.е. гръдният кош се отваря навън, се задействат мускули, които се залавят за ребрата, и те дават този болков синдром. Ден, два, три след травмата се е получило затруднение в дишането и се е засилило и причината за това е посттравматичният отток, хематомите, които съпътстват тази травма, около счупените ребра и разбира се, изливът в основата на белия дроб.

По отношение актуалното състояние на пострадалия към момента на прегледа вещото лице пояснява, че той е в добро състояние и е възстановен, като единствено има остатъчна болка от време на време в дясната гръдна половина в зоната на счупените ребра.

За установяване на твърдените неимуществени вреди са разпитани свидетелите Р. .... и .....

Свидетелят ..... депозира показания, че познава А. Б., с когото са съседи и приятели, някъде от 1980 г. и знае, че към края на миналата 2022 г. е работел като охрана в ....., както и за настъпил инцидент на работното му място преди около година, в края на ноември, началото на декември, за който е разбрал от общи приятели – че А. е претърпял трудова злополука и е бил със счупени ребра. Заявява, че когато е отишъл да го види у тях, което е било през м.12.2022 г., той е бил със счупени ребра, трудно е ставал и е лягал; че му е казал, че нещо го е ударило, врата или нещо такова, без да обсъждат с повече подробности. Заявява, че до преди инцидента той е бил общителен човек, а впоследствие е станал свит и смачкан; не е можел сам да се обслужва, като след инцидента са се виждали всяка седмица, включително свидетелят му е пазарувал, водил го е няколко пъти до „Пирогов“ и до „2 ДКЦ“ на пл. „Славейков“; че А. не е можел да става, да ходи сам до тоалетна и да се обслужва, изпитвал е болки някъде отзад в гърба, не е можел да спи нощно време, дори му се е виждал леко неадекватен, когато е ходел да го вижда и че знае, че е приемал обезболяващи; че след инцидента доста се е променил; че не е можел да излиза, страхувал се е да не падне; че не му е споделял конкретни оплаквания за психическото си състояние, но е споделял

за физическите си болки и страдания; че свидетелят му е помагал, в т.ч. го е придържал при излизане.

Заявява, че А. живее с майка си, за която преди инцидента се е грижел и която е оперирана от рак; че преди това е имал жена, с която са се разделили; че има и син, с когото не живеят заедно от години; че майка му, която свидетелят е виждал при посещенията си в дома им, не може да се грижи сама за себе си, особено след претърпяната операция, за която не може да каже кога е била.

Заявява, че състоянието на А. е продължило около 3-4 месеца, през които са се виждали поне десет пъти и в които знае, че и други приятели са ходили да му помагат; че с ищеца непрекъснато са се чували и по телефона.

Заявява, че А. живее до градинката, близо до бившата баня, по диагонал на НДК, на ет. 5; че преди инцидента са се събирали поне веднъж седмично у техен приятел на ..... в обща компания; че преди 7-8 години А. му е помагал за около месец да прави ремонт вкъщи, тъй като е строително грамотен; че с него са близки приятели от много години и познава режима му на живот;

Свидателят заявява, че не знае за други инциденти на работното му място и че знае за удар на главата преди около пет години, но не може да каже как е станал; че знае за проблем на А. с окото, но това е след инцидента, и не знае да е имал здравословни проблеми преди инцидента, в т.ч. и психически; че към момента А. не работи.

Свидателят ..... депозира показания, че познава А. Б. от 15.09.1977 г. и знае, че е работил като охранител в магазините на ....., като в края на годината е бил в обект на бул. .... в „Младост“; че в края на годината, в края месец ноември се е случил инцидент, за който свидетелят е разбрал малко след това; че падайки или нещо с някаква врата, А. е получил нараняване в гръдния кош, което след ходене в болница се е оказало счупване на ребра; че с А. контактуват сравнително редовно; че той му се е обадил, тъй като свидетелят е финансов и застрахователен консултант за съдействие за ползване на застрахователни обезщетения; че се е наложило свидетелят да му помага първоначално с транспорт до болницата, а след това вкъщи, тъй като А. не е можел да се движи – ставане, сядане, имал е допълнителни болки, които са затруднявали житейското му функциониране; че заради счупените ребра не е можел да си поема въздух. Освен това майка му е претърпяла операция, нуждаела се е от грижи и е била трудно подвижна.

Заявява, че е ходил да му пазарува, когато се налага, защото излизането му е било проблем; че първите дни е било доста дискомфортно, приемал е обезболяващи, допълнителни медикаменти; изпитвал е болки при кихане, кашляне, затруднения да става, да ляга, при ходене до тоалетна. Няколко пъти се е налагало свидетелят да му помага за хигиенни нужди.

Заявява, че е бил свидетел на обаждане, с което са се опитали да го

притиснат да си смени болничния и да не пише трудова злополука, както и че знае, че А. нощно време е бил неспокоен, вследствие на всички тревоги и от документалната ситуация; че се е наложило да го успокояват в тази насока, да разчита на подкрепа, тъй като се познават от доста дълго; че е бил нервен, напрегнат, започнало е да се нарушава общуването. Депозира показания, че няколко души са му помагали – свидетелят, брат му и Р.; че синът му е идвал от време на време; че свидетеля му е пазарувал в аптека каквото е било предписано, допълнителни болкоуспокояващи, хапчета за сън, които са стандартни; че се е случвало да му помага битовото, в т.ч. за пране.

Заявява, че А. е започнал да се подобрява чак към пролетта на 2023 г., като месеците януари, февруари са му бяха тежки; че А. живее в кв. .... на ул. .... в 5-етажна кооперация с асансьор, на ет. 4, заедно с майка си, като в жилището има две стаи.

Заявява, че са спрели да обсъждат възможността за застраховката, тъй като се е оказало, че нямат взаимодействие с работодателя; че А. два пъти е ходил до офиса на бул. ...., ул. .... и ...., за да си подаде болничния лист, като в един момент са му връчили предизвестие или документ за прекратяване и в крайна сметка той е решил да си търси правата по друг начин.

Заявява, че знае за някакви травми от преди десет години – че е влизал в „Пирогов“ нещо за стомах, но не знае да е имал ортопедични травми, нито да има проблеми с очите.

По делото не се твърди и установява получаването на застрахователно обезщетение от ищеца във връзка с процесната трудова злополука.

Видно от представеното от НОИ удостоверение, във връзка с процесната трудова злополука ищецът е получил обезщетение за временна неработоспособност от общественото осигуряване в размер на сумата от общо 1 333, 60 лв.

От страната на третото лице-помагач на страната на ответника се твърди съпричиняване, изразяващо се в заставане от страна на пострадалия продължително време под вратата, без да е налице такава необходимост и без да вземе под внимание възможността за автоматичното ѝ задействане.

По делото е приета докладна записка от ....., организатор охрана в ..... от 02.12.2022 г., в която е посочено, че на 28.11.2022 г. е бил уведомен от охранителя А. Б., че по време на дежурството му на 27.11.2022 г. го е ударила вратата на склада; че е довършил дежурството си, без да го уведоми, че впоследствие е започнал да изпитва болки. В докладната е посочено, че след запознаване със запис от видео наблюдението Спасов е видял, че към 15:10 часа охранителят, без да внимава, си удря главата в спускащата се врата и пада на земята, като при допира с него вратата незабавно се вдига нагоре.

От страна на ищеца своевременно, в предоставения му срок за становище във връзка с писменото становище на третото лице-помагач,

представено в първото по делото заседание на 01.11.2023 г. и направените със същото доказателствени искания, е направено искане ответникът да бъде задължен да представи видеозапис от деня на инцидента.

С определение от 15.11.2023 г. съдът е уважил доказателственото искане, като е задължил ответника да представи видеозаписа.

С молба от 04.12.2023 г. ответникът е заявил, че в негово държане не се намира видеозапис от деня на инцидента.

Във второто по делото открито съдебно заседание на 07.12.2023 г. ищецът е отправил искане записът да бъде изискан от третото лице-помагач.

Искането е оставено без уважение по съображения, че се явява преклудирано и не касае „нови“ по смисъла на чл.147 ГПК обстоятелства. Дори да се приеме, че ищецът е узнал за наличието на видеозапис от докладната-записка, то същата е с дата 02.12.2022 г. и е цитирана в разпореждането на НОИ за признаване на трудова злополука, представено от самия ищец с исковата молба. Останалите страни в производството не са направили доказателствени искания във връзка с видеозаписа.

Представен е списък с врати и текущото им състояние от 26.09.2022 г. в обект ....., гр. София, „Младост“, като видно от печата на ....., в същия е обозначено, че София – филиал 173 е този на бул. .... В същия са изброени вратите в обекта с отразяване на текущото им състояние. Представена е й рапортна бележка от 26.09.2022 г. за филиал 173 на бул. ...., съставена от ..... за извършена на 26.09.2022 г. от 13:00 часа до 15:00 часа годишна профилактика на врати.

По делото е представено Ръководство на потребителя за ползването на скоростна ролетна врата „NovoSpeed Retail“, по отношение на което страните не спорят, че касае процесния модел врата, като видно от т.5 „Части на вратата“, същите са, както следва: 1. защитна конзола (незадължителна); 2. панел на вратата с дебелина 0,7 мм; 3. светлинна завеса; 4. колона; 5. горна ролка; 6. вложка за индустриално задвижване; 7. индустриално задвижване със страничен монтаж (незадължително); 8. механично устройство за аварийно отключване (незадължително); 9. шкаф за управление; 10. долна греда (flex edge/hard edge – в зависимост от избраната конфигурация). Според описанието на продукта в т.6 от Ръководството, касае се за врата с електрическо задвижване, специално разработена за закрити помещения, като, например, супер маркети, предназначена за бързо и удобно разделяне на пространството, което включва свойства за изключване на течението и контрол на климата, което води до икономия на енергия.

Видно от посочената спецификация, вратата има панел с дебелина 0,7 мм, изработен от подсилена с поливинилхлорид пластмаса, с гъвкава долна греда в долната част; стоманените колони направляват панела на вратата и образуват едно цяло със стоманените конзоли, на които са монтирани ролката и капакът, а балансирането на панела на вратата се прилага стандартно

(т.6.1). Колоните са изработени от горещо поцинкована стомана, а ролката на предпазителя – от пластмаса (т.6.2). Вратата се доставя с бутони (за отваряне, спиране и затваряне) в предната част на превключвателната кутия. Като част от стандартното управление е посочена работа с бутон, превключвател с издърпване или рентгенография с ръчен предавател с 1 бутон, работещи по следния начин: при първо задействане вратата се отваря, а при второ задействане се затваря; рентгенографска работа с помощта на ръчен предавател с 3 бутона и функция „нагоре-спиране-надолу“ (т.6.5). Посочени са предпазни устройства – предпазна светлинна завеса (IP67 и височина 2 500 мм), която, ако бъде пресечена от препятствие, вратата автоматично се отваря напълно, докато завесата не се освободи отново, като това не се отнася за случаите, когато вратата е в затворено положение (т.6.6). Според посочените технически данни максималната височина на вратата е 2 600 мм (т.7.1).

Посочени са предпазни средства, както следва: предпазна светлинна завеса (9.1); защитна фотоклетка (9.2) и защита на затварящия ръб (9.3).

Височината на предпазната светлинна завеса е 2 500 мм. Когато при затваряне на вратата инфрачервеният лъч бъде прекъснат от обект в отвора на вратата, тя спира да се движи и впоследствие се отваря напълно. След изтичане на зададеното време и ако предпазната светлинна завеса е свободна, вратата се затваря отново. В затворено положение или при отваряне предпазната светлинна завеса няма ефект.

Защитната клетка се монтира на около 250 мм от пода в отвора на вратата. Когато при затваряне на вратата инфрачервеният лъч бъде прекъснат от обект в отвора на вратата, тя спира да се движи и впоследствие се отваря напълно. След изтичане на зададеното време и ако фотоклетката за безопасност е свободна, вратата се затваря отново. В затворено положение или при отваряне предпазната фотоклетка няма ефект.

Защитата на затварящия ръб е включена в гумения профил на долната греда. Ако при затваряне вратата влезе в контакт с предмет в отвора, вратата спира да се движи и впоследствие се отваря напълно. След изтичане на зададеното време за отваряне на вратата се затваря автоматично. Ако защитата на затварящия ръб се активира три последователни пъти, вратата остава отворена и за повторно привеждане в движение трябва да се натисне бутон [↓].

От заключението на СТЕ по делото се установява, че процесната врата е с ширина 1,70 м и височина 2,55 м. Констатира се отвор на вратата от винилово платно с дебелина 0,7 мм и специфично тегло с подсилена долна греда от PVC профил, уширен с мек гумен материал и обшит с винил с височина около 300 мм. В двата края вратата е ограничена от две стоманени колони, в които тя се плъзга. Вратата се задвижва от електромотор, скоростна предавка, ролка в горния край, изпълнение с честотен инвертор, като скоростта ѝ на повдигане е 1,5 м/с, а на затваряне – 0,5 м/с. Защитата е чрез сензор с инфрачервени лъчи за движение в близост до вратата с височина на

вратата, като при съприкосновение с излъчваните вълни вратата спира и се отваря. Защита е осигурена чрез долната гредка, която, ако влезе в контакт с човек/предмет, вратата спира и се отваря. Вещото лице е посочило, че по време на огледа в обекта не са констатирани неизправности на вратата.

Вещото лице е пояснило по реда на чл.200, ал.2 ГПК, че има две опции за задвижване на вратата – с дистанционно управление и посредством скенер, който е на вратата – с полагане длан на устройството от служител; че при спускане вратата по-скоро е безшумна, тъй като в една механична система винаги има шум, но в случая той не е такъв, че да изостря вниманието; че при техническа повреда много трудно може да се получи падане на вратата, тъй като предвид защитите на същата в такъв случая тя би спряла; че вратата не може изведнъж да спре, но не може да се каже за колко време става това; че при изготвяне на заключението не са констатирани технически повреди; че в долната част на вратата има лъч, който визуално вещото лице е определило да е на отстояние 50 см от пода, при пресичане на който вратата спира да се спуска и се връща обратно; че с оглед тежестта на вратата, около 5 кг е тежестта, която в случай на удар би ударила намиращ се под нея обект.

Пред СРС е разпитан свидетелят Вичо Русев Механджиев, който депозира показания, че работи в ....., представител на немски производител на специализирани врати, които предлагат за българския пазар, като сервизен мениджър, в което качество се занимава с организацията на поддръжката на продуктите, монтирани в обекти на техни клиенти. Заявява, че във всеки един филиал на ..... се извършва ежегодна проверка на продуктите, които подлежат на проверка, съответно – които следва да отговарят на някаква норма за безопасност, вкл. бързоролетните врати – пожароустойчиви, бързоролетни, индустриални секционни, претоварни съоръжения. Такива проверки се извършват минимум веднъж годишно. В обект на ул. .... № 52 е извършена проверка 2022 г., за която има разписан протокол от 26.09.2022 г. и с тази врата не са установени проблеми. Депозира показания, че свободно падане на този тип врати може да се получи само при много сериозен дефект на двигателя, какъвто в този случай не са имали, както и че има технически защити на този тип врати – т.нар. flex edge (мек ръб) и предпазна фотоклетка; че защитата се изразява в деформация на ръба спрямо предмета, в който опира, т.е. ръбът нарушава целостта си, а не предмета, в който опира; че ако в зоната на фотоклетката бъде засечен обект, вратата спира и се връща обратно; че зоната обхваща 250 мм (25 см) от пода – зоната на фотоклетката при отвор на вратата. Заявява, че предпазният ръб, от който е направен този „flex edge“, е полимерна верига, която се деформира във вертикално положение, но не и в „Z“ (при притискане на нещо се деформира нагоре, но не и настрани), съответно това е долният гъвкав ръб – той е един вид верига, която при притискане нагоре се деформира, но настрани – не. След това този предпазен ръб е обличен с винил, който е с 0,7 мм дебелина. Това касае точно този модел врати „NovoSpeed Retail“. Предназначението на тези врати не е сигурност, а е за да раздели температурата, както и от запрашаване в

помещението. В този обект до този инцидент не знае да е имало изобщо инциденти. Ако се зацапа фотоклетка, тя прекъсва и съответно вратата остава отворена. Фотоклетката е от две части – предавател и приемник. Ако по някаква причина едната от двете части не сработи – прекъснат кабел, замърсяване, предмет в зоната на фотоклетката, вратата остава отворена. От вътрешната страна отгоре има радар, който отваря вратата, а вътре в зоната на релсовия път на вратата – там, където се затваря, т.нар „завеса“, на 25 см от пода има фотоклетка, където е релсовият път – има лъч, който осветява. Ако е прекъснат лъчът, вратата не тръгва. От вътрешната страна специално в този филиал отварянето е посредством радар, който най-масово може да се види на всяка автоматична врата в бензиностанция, магазин, МОЛ.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 200 КТ – за заплащане на обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди, свързани с настъпила на 27.11.2022 г. трудова злополука, както и лихва за забава от датата на трудовата злополука.

Съгласно нормата на чл.200, ал.1 КТ за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им.

Понятието трудова злополука е легално дефинирано в чл. 55 КСО. Съгласно първата алинея на тази норма трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност или смърт. В чл. 57 КСО и сл., както и в издадената на основание чл. 57, ал. 3 КСО Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудови злополуки, е регламентиран редът за деклариране и разследване на трудовите злополуки. Съгласно нормата на чл. 60 КСО длъжностното лице, определено от Ръководителя на ТП на НОИ, въз основа на документите в досието, в 14-дневен срок от декларирането издава разпореждане за приемане или неприемане на злополуката за трудова.

Липсва спор между страните, а и от ангажираните по делото доказателства се установи, че в случая е постановено влязло в сила разпореждане № 32284/07.12.2022 г. на ТП на НОИ-София, с което декларираната от ответника злополука, настъпила на 27.11.2022 г., е приета за трудова по смисъла на чл.55, ал.1 КСО. Наред с това към момента на настъпването ѝ страните са били обвързани от трудов договор. От съвкупната преценка на ангажираните по делото медицински документи, заключението на СМЕ и показанията на свидетелите ..... и ..... се установява по безспорен начин, че уврежданията на ищеца са настъпили в причинна връзка

със злополуката.

Съгласно установената съдебна практика, имуществената отговорност на работодателя по чл. 200 КТ за обезщетяване на работника за вреди от трудова злополука има обективен характер, поради което не е необходимо наличието на вина. Ето защо, съдът счита, че са налице предпоставките на чл. 200 КТ и следва да се ангажира отговорността на работодателя за причинените на служителя вреди от трудовата злополука.

По силата на разпоредбата на чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, която с оглед на факта, че не е абстрактно понятие, се определя за всеки случай по отделно въз основа на всички относими към него обективно съществуващи обстоятелства /т.11 от ППВС № 4/23.12.1968 г./

При определяне размера на дължимото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди съдът взе предвид момента на настъпване на инцидента – през м.11.2022 г.; социално-икономическото развитие на страната към този период, определящо общественото възприемане на критерия за справедливост на този етап от развитието ѝ; възрастта на пострадалия към същия момент – 52 год.; вида и тежестта на получените увреждания – **контузия на главата с охлузвания** в темпоралната ѝ част; **контузия на гръдния кош със счупване на 7-мо, 8-мо и 9-то ребра** вдясно по аксиларната линия и минимален плеврален излив в дясната гръдна половина с медикобиологична характеристика за трайно нарушена функция на гръдния кош за период по-голям от 30 дни; **контузия на дясното рамо** с екхимози /точковидни кръвоизливи/ на площ с размери 12/8 см; **контузия със суфузии (кръвонасядания) в долния десен квадрант на корема** с размери 5/3 см; **контузия с повърхностни рани на двете ръце**; вида на проведеното лечение – на пострадалия е оказана медицинска помощ в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ в деня след злополуката, като той не е бил хоспитализиран, приемал е медикаменти за болката; вида и интензитета на търпените болки и страдания – непосредствено след травмата болките не са имали интензивен характер, което е позволило на пострадалия да си довърши смяната, но на следващия ден са се засилили във връзка с нарастване на хематомите, посттравматичния оток и функционалното нарушение на засегнатите области; гръдната травма и счупените три ребра вдясно са причинили затруднение на дишането за период около 35-40 дни, като според СМЕ страданията са породени от непрестанните болки, особено засилващи се при активни движения, затруднения при изкашляне и дълбоко вдишване; продължителността на възстановителния период – 70 дни, който не излиза извън обичайния такъв според заключението на СМЕ; обстоятелството, че след инцидента пострадалият се е нуждаел от чужда помощ при обслужване, в какъвто смисъл бяха събрани гласни доказателства – показанията на свидетелите ..... и .....; че от същите се установяват понесените от ищеца неудобства през възстановителния период, в т.ч. с оглед затрудненията в този период той да се грижи за майка си, с която единствено живее и която

страда от онкологично заболяване и е претърпяла операция; същевременно – обстоятелството, че към момента травмираните зони при пострадалия са с възстановени функции, като единствените му оплаквания са от епизодични болки в дясна гръдна половина в зоната на счупените ребра, които болки според заключението на СМЕ обикновено изчезват, като в тази връзка значение има белодробния статус на пострадалия, но в случая по делото не се твърди и установява този на ищеца да е такъв, че да обуславя невъзстановимост на това единствено констатирано към момента оплакване, т.е. не са налице трайни невъзстановими последици за пострадалия; понесените от ищеца негативни изживявания, свързани с начина на настъпване на увреждането и с търпените болки и страдания, както и установения в разпоредбата на чл.52 ЗЗД принцип на справедливостта, съобразно които съдът приема, че за претърпените от ищеца неимуществените вреди следва да се определи обезщетение в размер на сумата от 15 000 лв.

Работодателят носи риска от травматично увреждане на работника дори и при липса на причинна връзка между условията на труда и злополуката – съгласно чл. 200, ал. 2 КТ работодателят отговаря имуществено и когато злополуката е причинена от непреодолима сила, както и когато е настъпила по време на почивка на работника. Затова работодателят не може да бъде изцяло освободен от задължението за обезвреда, освен когато пострадалият е причинил умишлено увреждането – чл. 201, ал. 1 КТ. В случаите, когато пострадалият е допринесъл за увреждането, допускайки груба небрежност (чл. 201, ал. 2 КТ), размерът на обезщетението може да бъде само намален, дори и при положена от работодателя дължима грижа за осигуряване на безопасна работа. Това е така, тъй като отговорността на работодателя по чл. 200 КТ е гаранционно-обезпечителна и има обективен характер, т.е. тя е отговорност за обезщетение, за обезвреда, и не представлява санкция за неправомерно поведение на работодателя /в посочения смисъл – решение № 129 от 19.11.2020 г. по гр. д. № 516/2020 г. на ВКС, III ГО; решение № 290 от 18.11.2015 г. по гр. д. № 15/2015 г. на ВКС, IV ГО; решение № 189 от 17.10.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1446/2019 г., IV ГО, постановени по реда на чл.290 ГПК/.

По делото не се твърди и установява пострадалият да е причинил умишлено увреждането. При трудовата злополука обезщетението може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за увреждането си, като е допуснал груба небрежност.

От страна на ответника не са заявени своевременно възражения в тази връзка. Едва в устните състезания пред СРС ответникът чрез процесуалния си представител се е позовал на небрежност на пострадалия.

От страна на третото лице-помагач на страната на ответника обаче своевременно е заявено възражение, че пострадалият е допринесъл за настъпване на злополуката, като е застанал продължително време под

вратата, без да е налице такава необходимост и без да вземе под внимание възможността за автоматичното ѝ задействане. В тази връзка следва да се има предвид следното:

Небрежността в гражданското право е неполагане на дължимата грижа според един абстрактен модел - поведението на определена категория лица /добрия стопанин/ с оглед естеството на дейността и условията за извършването ѝ. Грубата небрежност не се отличава по форма /според субективното отношение към увреждането/, а по степен, тъй като грубата небрежност също е неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия. При трудовата злополука има съпричиняване, когато работникът извършва работата без необходимото старание и внимание и в нарушение технологичните правила и на правилата за безопасност. Това съпричиняване обаче не може да доведе до намаляване на дължимото обезщетение от работодателя. Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. Съпричиняването при допусната груба небрежност има своите степени, които в съответствие с обективното съотношение на допринасянето за трудовата злополука с оглед на всички конкретни факти и обстоятелства са критериите за намаляване на обезщетението /решение № 291 от 11.07.2012 г. на ВКС по гр. д. № 951/2011 г., IV ГО/.

На първо място, следва да се посочи, че твърденията на третото лице-помагач за осъществено от пострадалия поведение – продължително заставане под вратата, не се установяват от ангажираните по делото доказателства. Извод, че такова поведение е осъществено, не следва от самото настъпване на удара, нито би могъл да се направи от доказателствата по делото.

На следващо място и за пълнота следва да се посочи, че по делото не се установява да е осъществена груба небрежност от страна на пострадалия. Такъв извод не би могъл обосновано да се изведе от ангажираните писмени доказателства. По делото е представено разпореждането на НОИ за признаване на злополуката за трудова, в което същевременно е посочено, че видно от протокол № 1 от 02.12.2022 г. за разследване на злополуката от осигурителя, обясненията на пострадалия и докладна записка от ....., злополуката е станала през време и по повод на извършваната работа – наблюдение и охрана на магазин. Посочено е, че при придвижване в търговската зала от пост зад касова зона към социално помещение, пострадалият по невнимание се удря в глава на спускаща се врата и пада на земята на дясната си страна, вследствие на което получава множество счупени ребра.

Разпореждането, с което злополуката е била призната за трудова,

отговаря на характеристиките на официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 ГПК, доколкото е издадено от длъжностно лице в кръга на службата му и по установените форма и ред, с оглед на което съставлява доказателство за изявленията пред длъжностното лице, както и за извършените от длъжностното лице и пред него действия, но не се ползва с материална доказателствена сила за факти, които не са резултат на преки възприятия на длъжностното лице относно тяхната истинност, както и ако констатациите в документа са оспорени (в посочения смисъл – решение № 85 от 28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС, II ТО; решение № 24 от 10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г., на ВКС, I ТО; решение № 110 от 04.09.2013 г. по т. д. № 194/2012 г. на ВКС, II ТО; решение № 98 от 25.06.2012 г. по т. д. № 750/2011 г. на ВКС, II ТО, съдържащи принципни постановки относно всички официални документи, чието издаване не е резултат от преки възприятия на длъжностните лица (определение № 956 от 09.12.2014 г. по т. д. № 767/2014 г. на ВКС, I ТО). В случая посоченото в разпореждането на длъжностното лице към ТП на НОИ, че ударът в спускащата се врата е в резултат на невнимание, не следва от негови непосредствени възприятия и по тази причина следва да се преценява с оглед на всички останали събрани по делото доказателства. При извършване на тази преценка, в т.ч. на представената докладна записка от ....., организатор охрана в ..... от 02.12.2022 г., не се налага извод за доказано по делото поведение на пострадалия, представляващо проява на груба небрежност.

С оглед така приетото от съда и независимо че по делото не се установява техническа неизправност към датата на инцидента на процесната врата, нанесла удара, от който ищецът е пострадал, доколкото предмет на настоящото производство е иск по чл.200 КТ срещу работодателя, чиято отговорност е обективна, а не иск срещу ....., то искът за обезщетение за неимуществени вреди следва да се уважи до размера на сумата 15 000 лв. и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 20 000 лв.

Ответникът се позовава на нормата на чл.200, ал.3 КТ, според която работодателят дължи обезщетение за разликата между причинената вреда – неимуществена и имуществена, включително пропуснатата полза, и обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване.

В случая, видно от удостоверение на НОИ, във връзка с процесната трудова злополука ищецът е получил обезщетение за временна неработоспособност от общественото осигуряване в размер на сумата от общо 1 333, 60 лв.

Хипотезата, която предвижда приспадане на обезщетението от общественото осигуряване, е конкретизация на принципа за недопускане на неоснователно обогатяване. Един от случаите на неоснователно обогатяване е, когато се плаща два пъти за едно и също нещо, респ. два пъти се задоволява един и същи интерес. Когато обезщетението от общественото осигуряване компенсира загубата на трудовото възнаграждение, то следва да се приспадне

от присъденото обезщетение за пропуснати ползи, причинени от трудовата злополука и изразяващи се в неполучено трудово възнаграждение. Само в този случай неприпадането на сумата би довело до двойно плащане и съответно до неоснователно обогатяване. Обезщетението за неимуществени вреди компенсира причинените болки и страдания чрез предоставяне на други блага. Това обезщетение, съответно неимуществените вреди, няма връзка с обезщетението по общественото осигуряване, което компенсира загубата на трудовото възнаграждение, представляваща имуществена вреда от вида на пропусната полза. Получаването на двете обезщетения - за неимуществени вреди по чл. 200 КТ и обезщетението от общественото осигуряване, компенсиращо загубата на трудовото възнаграждение, не е двойно плащане и не води до неоснователно обогатяване, а напротив - до пълно и справедливо обезщетение на причинените видове вреди /в посочения смисъл – решение № 54 от 23.04.2019 г. по гр. д. № 3649/2018 г.на ВКС, III ГО/.

По изложените съображения съдът намира, че определеният размер на обезщетение за неимуществени вреди от претърпяната трудова злополука не следва да се намалява с размера на полученото от общественото осигуряване обезщетение за временна неработоспособност.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на процесуалния представител на ищеца следва да се присъди, на основание чл.38, ал.2 ЗА, сумата от 1 650 лв. адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна защита.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС, на основание чл.78, ал.6 ГПК, сумата от 600 лв., представляваща дължима държавна такса за производството, и сумата от 225 лв. разноски от бюджета на съда.

Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК, сумата от 225 лв. разноски по делото, съобразно отхвърлената част от иска.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ....., ЕИК ..... да заплати на А. Х. Б., ЕГН *****, на основание чл.200 КТ, сумата от **15 000** лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания, настъпили в причинна връзка с реализирана на 27.11.2022 г. трудова злополука, ведно със законната лихва от 27.11.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като

ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение за неимуществени вреди за сумата над **15 000** лв. до пълния предявен размер от **20 000** лв. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА ....., ЕИК ..... да заплати на адв. Р. Й. В., на основание чл.38, ла.2 ЗА, сумата от **1 650** лв. адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна защита по делото.

ОСЪЖДА ....., ЕИК ..... да заплати по сметка на СРС, на основание чл.78, ал.6 ГПК, сумата от **600** лв., представляваща дължима държавна такса за производството, и сумата от **225** лв. разноси от бюджета на съда.

ОСЪЖДА А. Х. Б., ЕГН ***** да заплати на....., ЕИК ....., на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **225** лв. разноси по делото.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника – .....

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____